

ærede Minister vil gennemføre noget saadant. Jeg mindes med Tilfredshed, hvorledes jeg som Formand for Tobakshandlerne her i Landet i 1917 gentagende henvendte mig i Fredericiagade for at faa de værste Fejl borttaget i det Lovforslag, som Finansminister Brandes da havde forelagt, og hvorledes jeg da blev støttet i disse Bestræbelser for at fjerne Straffeparagraffen o. s. v. af den nuværende højtærede Finansminister, der den Gang var Venstres Ordfører. Men nu kommer han med Forslag om den samme Straffeparagraf endog i lidt skærpet Form. Jeg haaber, det er Administrationen, der har spillet den højtærede Minister et Puds, og at disse Bestemmelser vil blive fjernet, inden Loven er behandlet færdig.

Hvad angaar Bestemmelsen om, at Folk ikke maa beskæftige sig med nogen anden Virksomhed, hvis de driver Fabrikation af Tobak, maa jeg sige, at jeg ved ikke, hvor vidt man vil udstrække det udover dem, der er beskæftiget i Fabrikationen. Tobaksarbejdernes Formand har jo accepteret det, og jeg skal da ingen Indvendinger gøre; men jeg vil protestere mod, at det kommer til at omfatte flere. Saa længe en Statstjenestemand kan drive en Cigarforretning, forekommer det mig, at man ikke kan forbyde en Bogholder paa en Cigarfabrik at gøre det. Denne Paragraf maa derfor i nogen Grad ændres. § 26 er meget interessant, set i Sammenhæng med den Debat, der er blevet ført her om, hvorvidt man kunde forlange Bogføring af dem, der er beskæftiget ved Landbrug. Paragraffen siger jo, at man ikke alene skal føre almindelige Handelsbøger, men ogsaa føre Bøger i det Omfang, Toldvæsenet finder fornødent. Velan, dette har man fundet sig i siden 1917. Men nu føjer man til, at disse Mennesker ogsaa skal give statistiske Oplysninger; naar de kræves af Toldvæsenet. Jeg maa sige til den højtærede Minister, at Statistik frabedes. Og jeg maa gøre det saa meget mere, som det ellers ikke vil være længe, inden man forlanger af Folk, der driver saadanne Virksomheder, at de skal være Professorer i Jura eller noget lignende. Særlig det Parti, der hævder, at det er umuligt i en Landbrugsvirksomhed at føre et lille bitte Regnskab, kan ikke forlange ikke blot det Bogholderi, der hører ind under Bogføringsloven, foruden alle de Tillægsbøger, der kræves af Toldvæsenet, men ogsaa, at man yderligere skal levere statistisk Materiale. Nu synes jeg, Bøgeret er fuldt. Venstre skulde tænke lidt over, om man kan

forlange noget saadant af Byerhvervenes Folk. Vi kræver ikke andet end Lighed for Loven, men dette kalder vi ikke Lighed for Loven. Disse §§ 22—26 vender deres Brod med megen Kraft mod den lille Industri, mod den almindelige handlende, og giver en saadan Bemyndigelse til Toldbestyrelsen, at jeg og mit Parti ikke vil være med til at bære Ansvaret for Vedtagelsen af disse Bestemmelser. Hvis disse Paragraffer ikke ændres væsentligt, saa de klart udtrykker, paa hvilke Vilkaar Folk faar Ret til at ernære sig og deres Familie i Fremtiden, vil vi, som sagt, ikke være med. Vi mener ikke, det kan overlades til Toldvæsenets Forgodtbefindende.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte sin Glæde over, at Monopolet ikke blev gennemført, og begrundede det med, at de Erstatninger, der ellers vilde komme til Udbetaling efter de Beregninger, der stod i Monopolkommissionens Betænkning, var alt for store, maa jeg sige, at det ærede Medlem slap ikke heldigt fra dette, idet disse Beregninger netop er gjort af hans Partifælle, Tobaksarbejderforbundets Formand Hr. Chr. Jensen sammen med Hr. Nobel. Jeg kan ikke tænke mig, at Hr. Chr. Jensen har søgt at blokke Erstatningerne saa højt op som muligt for derved at hindre Monopolets Gennemførelse. Jeg tror, at Chr. Jensen stadig har været Tilhænger af Monopol, og at han derfor ikke har forsøgt ad denne Vej at hindre dets Indførelse. Den Bemærkning var altsaa ikke ganske heldig placeret. Men jeg vil tilføje, at hvis dette Lovforslag vedtages uden væsentlig Ændring, vil man monopolisere Tobaksvirksomheden her i Landet i Løbet af faa Aar. Hvis Mening er at gøre saa mange som muligt kede af at beskæftige sig med denne Branche, for lettere at skabe en Overgang til et Monopol og have færre at yde Erstatning til, da er dette den sikre Vej at gaa. Men vi ønsker ikke denne Overgang, og efter den højtærede Finansministers Udtalelser tidligere formener jeg, det heller ikke kan være hans Ønske.

Hvad endelig angaar Bødeparagraffen, som jeg berørte noget før, da maa den fjernes, og man maa komme til at se saaledes paa dette Forhold, at lige saa vel som en Tolder kan tage fejl, kan en Synder ogsaa. Hver Gang der begaas en Fejl i Tobakskatningen, er det en „Fejltagelse“, men hvis en handlende kommer til at sætte et Stempelmærke Nr. 1 paa en Nr. 2 Faktura og et Stempelmærke Nr. 2 paa en Nr. 1 Faktura, saa er det gjort i bedragerisk